

**UCHWAŁA NR XXXV/271/17
RADY MIEJSKIEJ ŚMIGŁA**

z dnia 31 sierpnia 2017 r.

w sprawie zmiany nazwy ulicy "Lucjana Rudnickiego" na "Konrada Rudnickiego" w Śmigłu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 roku o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 744) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Zmienia się dotychczasową nazwę - ulica Lucjana Rudnickiego, na nazwę - ulica Konrada Rudnickiego obejmującą działkę o nr geod. 1264 w Śmigłu.

§ 2.

Mapa wyznaczająca położenie ulicy stanowi załącznik Nr 1 do uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Śmigła.

§ 4.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

**Przewodniczący
Rady Miejskiej Śmigła
/-/ Wiesław Kasperski**

Załącznik do Uchwały Nr XXXV/271/17
Rady Miejskiej Śmigła
z dnia 31 sierpnia 2017 r.



Uzasadnienie do Uchwały Nr XXXV/271/17

Rady Miejskiej Śmigła

z dnia 31 sierpnia 2017 r.

Dnia 2 września 2016 roku weszła w życie ustawa z dnia 1 kwietnia 2016 roku o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Organ jednostki samorządu terytorialnego ma obowiązek zmienić w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, upamiętniające osoby, organizacje, wydarzenia lub daty symbolizujące komunizm lub inny ustrój totalitarny lub propagujące taki ustrój.

Na terenie Śmigła znajduje się ulica, której patronem jest Lucjan Rudnicki ps. „Pytel”, „Alojzy Krawczyński” (1882-1968), działacz socjalistyczny, następnie aktywista rewolucyjny i komunistyczny, literat, członek kolejno PPS, SDKPiL, KPRP/KPP, PPR/PZPR. Urodził się 2 stycznia 1882 r. w Sulejowie pod Piotrkowem Trybunalskim. Od maja 1898 r. należał do nielegalnego koła Polskiej Partii Socjalistycznej (PPS) w Łodzi. Wielokrotnie aresztowany za działalność rewolucyjną. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości Lucjan Rudnicki zaangażował się w działania na rzecz zjednoczenia rewolucyjnych SDKPiL i PPS-Lewicy w Komunistyczną Partię Robotniczą Polski (KPRP), od 1925 roku działającą pod nazwą Komunistyczna Partia Polski, stanowiącą polską sekcję Międzynarodówki Komunistycznej z siedzibą w Moskwie. Podczas trwania wojny polsko-bolszewickiej zasiadał z ramienia KPRP w Warszawskiej Radzie Delegatów Robotniczych. W latach 20 pracował jako urzędnik w warszawskim Zarządzie Miejskim. Współpracował z wieloma gazetami, debiutował także jako powieściopisarz. W 1933 roku odszedł na wcześniejszą emeryturę. W strukturach nielegalnej i antypaństwowej KPP pozostawał aż do jej rozwiązania przez Komintern w 1938 roku. W latach 20. i 30. XX w. KPP prowadziła konspiracyjną działalność antypaństwową na rzecz Związku Sowieckiego i ruchu komunistycznego. Żądała oderwania od Polski zarówno ziem wschodnich, jak i Pomorza oraz Górnego Śląska. W okresie II wojny światowej Rudnicki przebywał przede wszystkim w Warszawie. Po przetruceniu z Moskwy do kraju grupy dywersyjnej z poleceniem Stalina w sprawie odbudowy partii komunistycznej Rudnicki w styczniu 1942 r. wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej. Pełnił funkcję kolportera prasy partyjnej, Rozbudowywał komórki stalinowskiej konspiracji – współtworzył Gwardię Ludową. Po zajęciu Polski przez Armię Czerwoną Rudnicki objął z nominacji komunistów stanowisko burmistrza Sulejowa, które zajmował od stycznia do maja 1945 r. W tym samym czasie pełnił funkcję sekretarza tamtejszego Komitetu Miejskiego PPR. Następnie w 1946 r. został przeniesiony do Katowic na stanowisko kierownika biura propagandy Centralnego Zarządu Przemysłu Hutniczego, a później do Warszawy, gdzie pracował jako referent propagandy PZUW. Nadal był aktywistą partii komunistycznej (PPR/PZPR). W latach 1952-1956 był z ramienia PZPR posłem na Sejm PRL. Lata 1949-56, to szczytowy okres aktywności Rudnickiego i jego obecności w życiu literackim stalinowskiego państwa. Działal w Związku Literatów Polskich; był wieloletnim członkiem egzekutywy i skarbnikiem Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR Oddziału Warszawskiego ZLP. Był też współzałożycielem Stowarzyszenia Ateistów i Wolnomysłlicieli, skupiającego radykalnych antyklerykałów (1957): członkiem Zarządu Głównego, z czasem – członkiem honorowym. Współpracował również z Zakładem Historii Partii przy KC PZPR. Zmarł 8 czerwca 1968 roku w Warszawie.

Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu uznała, że nazwa powyższa powinna zostać zmieniona jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

W związku z powyższym Burmistrz Śmigła pismem znak WI.6624.18.2017.AK z dnia 28.03.2017 roku zwrócił się do Przewodniczącego Zarządu Osiedla nr 2 w Śmiglu Pani Sylwii Koniecznej o zwołanie zebrania mieszkańców osiedla nr 2 celem odbycia konsultacji społecznych w tej sprawie. Na zebraniu mieszkańców osiedla nr 2 w Śmiglu, które odbyło się w dniu 05.04.2017 roku przyjęto większością głosów propozycję zmiany nazwy ulicy Lucjana Rudnickiego na ulicę Konrada Rudnickiego.

Konrad Maria Paweł Rudnicki (ur. 2 lipca 1926 w Warszawie polski astronom , profesor nauk fizycznych, duchowny i teolog . Jego matka, Maria Rudnicka była działaczką PPS (współpracowała z Józefem Piłsudskim), a ojciec, działacz ruchu robotniczego, komunista i znany pisarz – Lucjan Rudnicki był współzałożycielem Komunistycznej Partii Robotniczej Polski . Od zimy 1943/1944 walczył w partyzancie

w Gwardii Ludowej . W lutym 1945 jego oddział rozwiązano. W czasie II wojny światowej wraz ze swoją matką, w Piotrkowie Trybunalskim ochraniał kilku Żydów (zachowała się relacja o ochronie rodziny Weintraubów). W styczniu 1996 odebrał za to tytuł „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata ” oraz medal Jad Waszem . Od września 1945 studiował astronomię na Uniwersytecie Warszawskim , gdzie następnie pracował naukowo przez kilkanaście lat. W 1965, podczas pobytu w amerykańskim Palomar Observatory odkrył nową kometę rejestrując ją na kliszy. Była to pierwsza kometa odkryta przez Polaka po II wojnie światowej. Od 1968 pracował w Obserwatorium Astronomicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. W latach 1984-1989 był tam również dyrektorem. Jako astronom zajmował się następującymi zagadnieniami: astronomia gwiazdowa , astronomia pozagalaktyczna , kosmologia , metodologia astronomii , metodologia nauk . Był członkiem prezydium Komitetu Historii Nauki i Techniki PAN, członkiem Sądu Koleżeńskiego Polskiego Towarzystwa Astronomicznego oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Miłośników Astronomii. Oprócz pracy astronoma, był od 1959 kapłanem Kościoła Starokatolickiego Mariawitów oraz administratorem filii parafii tego Kościoła w Krakowie . Jego imiona zakonne to Maria Paweł . Wykładał w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Był także antropozofem , członkiem Powszechnego Towarzystwa Antropozoficznego. Był członkiem Komisji Mieszanej do Dialogu Teologicznego pomiędzy Kościołem rzymskokatolickim i Kościołem Starokatolickim Mariawitów. Jeździł wielokrotnie do Rzymu na rozmowy z papieżem Janem Pawłem II. Profesor był autorem lub współautorem ponad 130 publikacji w językach kongresowych, w tym wydanego w Rosji i w Stanach Zjednoczonych podręcznika astronomii gwiazdowej i około 400 podręczników, książek, broszur, artykułów i naukowych komunikatów w języku polskim. Zmarł 12 listopada 2013 roku w Krakowie.

Biorąc powyższe pod uwagę podjęcie uchwały w sprawie zmiany nazwy ulicy jest w pełni uzasadnione.